

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Tos/17/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8126010174
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8126010174.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.06.2026, v trestnej veci odsúdeného A. B., o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/12/2026 zo dňa 19.03.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-1T/5/2022 zo dňa 10.9.2024, právoplatným 10.9.2024, v trvaní 3 rokov.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu aj bližšie písomne odôvodnil. Je presvedčený, že okresný súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu vychádzal z nesprávneho posúdenia skutkových a právnych zistení relevantných pre rozhodnutie vo veci, pričom podľa jeho názoru spĺňa všetky materiálne, ako aj formálne náležitosti pre to, aby súd mohol jeho žiadosti vyhovieť. Poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého odsúdený svojim chovaním nepresvedčil súd o pozitívnej prognóze vedenia riadneho života po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pričom vychádzal najmä z minulosti odsúdeného, jeho recidívy pri páchaní trestnej činnosti, za ktorú si odsúdený v súčasnosti vykonáva súhrnný trest odňatia slobody. Odsúdený sa nestotožňuje s vysloveným právnym názorom okresného súdu, pričom poukazuje najmä na tú skutočnosť, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním objektívne preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Jeho správanie počas celej doby výkonu trestu odňatia slobody bolo a je charakterizované pozitívnym hodnotením ÚVV a ÚVTOS B. a ÚVV a ÚVTOS C., z ktorých plynie, že jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. Riaditeľ ÚVV a ÚVTOS C. sa pripojil k jeho žiadosti o prepustenie z výkonu trestu. Pravidelne sa zapájal a naďalej zapája do kultúrno osvetovej činnosti a je členom umeleckého krúžku, v rámci ktorého vytvára a spolupracuje na rôznej umeleckej činnosti výtvarného charakteru. Vychádzajúc z uvedeného hodnotenia podľa jeho názoru okresný súd subjektívne a účelovo poukázal len na tie prejavy správania odsúdeného vo výkone trestu, ktoré "pasovali" do odôvodnenia jeho rozhodnutia, pričom okresný súd nevezal do úvahy to, že sa počas výkonu trestu odňatia slobody správa slušne a disciplinovane, v súlade s ústavným poriadkom, rešpektujúc pokyny a príkazy príslušníkov ZVJS. Uvedené podľa jeho názoru jednoznačne nasvedčuje tomu, že tento vie svoj voľný čas tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti. Uviedol, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR týkajúcu sa hodnotenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá bola zhrnutá v náleze Ústavného

súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022. Z uvedenej judikatúry vyplýva, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (IV. ÚS 85/2011, IV. ÚS 321/2013). Okresný súd rozhodujúci o jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody podľa neho však nezohľadnil všetky zadovážené dôkazy, ktoré by mu poskytli komplexný obraz o jeho osobe a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože s určitosťou aj tieto okolnosti vedú do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti jeho podmieneného prepustenia na slobodu malo byť preto pre súd podstatné zistiť a vyhodnotiť jeho správanie počas výkonu trestu odňatia slobody. Pritom správanie odsúdeného je determinované samotným výkonom trestu odňatia slobody, ako aj plnením jeho účelu, ktorý spočíva v prevencii pred ďalším páchaním trestnej činnosti a výchove odsúdeného k vedeniu morálneho a slušného života (III. ÚS 154/09, IV. ÚS 85/2011). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je podľa jeho názoru odôvodneným úsudok o takomto polepšení sa odsúdeného a to, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod. Samozrejme, že zmyslom podmieneného prepustenia by nemalo byť len odmenenie odsúdeného za dobré správanie vo výkone trestu, ale je namieste aj vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. V tomto smere je dôležité mať na pamäti, že vytvorenie špeciálnej, prísnejšej právnej úpravy podmieneného prepustenia zo strany všeobecného súdu pre recidivistov, ktorí v minulosti „nevyužili šancu“ v podobe podmieneného prepustenia a vo výkone trestu sa ocitli znova, nemožno z ústavnoprávneho pohľadu akceptovať (nález Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 2201/16 z 3.1.2017). Na základe odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorý svoje rozhodnutie dôvodil v zásade len trestnou jeho minulosťou, sa domnieva, že jeho trestná minulosť je síce relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení, avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne, na trestnej minulosť odsúdeného. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom sa ocitne po prípadnom podmienenom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky, teda koľkokrát bol jednotliviec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody, či koľkokrát porušil podmienky podmieneného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedie riadny život (nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2201/16 z 3.1.2017 a sp. zn. II. ÚS 1945/20 z 29.1.2021 a obdobne nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022). V načrtnutých súvislostiach považuje za potrebné pripomenúť, že jedným z účelov trestu je aj vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život (§ 34 ods. 1 Tr. zákona), resp. vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre resocializáciu odsúdených, aby viedli riadny život (§ 1a zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Nariadenie podmieneného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2201/16 z 3. januára 2017 a tam citovaná odborná literatúra). Pokiaľ ide o konkrétne posúdenie okolností tej ktorej veci, je potrebné podľa neho tiež poukázať na to, že riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody disponuje najkomplexnejšími a najrelevantnejšími informáciami o odsúdenom, keďže je de facto v priamom kontakte s ním (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/6/2020 z 18.11.2020), pričom z hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS Prešov, s miestom výkonu v Sabinove, kde v súčasnosti vykonáva trest v ústave na výkon trestu, vyplýva, že jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni a nie sú zaznamenané nedostatky. Na podmienky sa adaptoval bez problémov. Povinnosti si plní. Zapojil sa do umeleckej

činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti. Resocializačná prognóza je u neho síce menej priaznivá, ale riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. V rámci resocializácie sa pravidelne zúčastňoval skupinových aktivít v rámci kultúrno osvetovej činnosti, bol členom umeleckého krúžku. Počas realizovaných aktivít sa správal slušne a disciplinovane. Sociálny kontakt udržiava s rodinou prostredníctvom návštev a osobnej korešpondencie. Na základe uvedeného je podľa jeho názoru možné v prvom rade konštatovať, že jednoznačne vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a že teda splnil prvú materiálnu podmienku podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Doposiaľ bolo jeho správanie v ústave na výkon trestu na požadovanej úrovni, pričom disciplinárne potrestaný nebol ani raz. Ďalším dôležitým faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je aj postoj samotného odsúdeného k ním spáchanej trestnej činnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020). On má k spáchanej trestnej činnosti kritický postoj, svoje konanie ľutuje. Vhodné predpoklady pre to, aby v prípade podmieneného prepustenia odsúdený žil riadnym životom, vytvára pre neho aj stabilné rodinné prostredie. Pri svojom výsluchu uviedol, že sa chce starať sa o svoju mamu, ktorá prekonala v nedávnej minulosti zdravotné problémy a v súčasnosti je odkázaná na pomoc tretej osoby, má prisľúbenú prácu, chce sa zamestnať. Preto aj s prihliadnutím na povahu a závažnosť predmetnej trestnej činnosti, na okolnosť, že do rozporu s Trestným zákonom sa už v minulosti dostal, na jeho osobu a nevykonaný zvyšok predmetného trestu odňatia slobody, rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu považuje za nesprávne. Počas plynutia podmieneného prepustenia na slobodu bude mať možnosť riadnym životom, teda bez toho, aby sa dopúšťal akejkoľvek protiprávnej činnosti, vrátane trestných činov a priestupkov, preukázať, že doterajší výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody k jeho náprave naozaj postačil. V opačnom prípade môže samozrejme súd rozhodnúť, že bude musieť zvyšok trestu vykonať. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov preto žiada nadriadený súd, aby zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol tak, že ho z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-1T/5/2022 zo dňa 10.09.2024 podmienične prepúšťa.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu, ako aj zo samotného napadnutého uznesenia vyplýva, že ods. A. B. vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-1T/5/2022 zo dňa 10.9.2024, so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tiež mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 5 rokov a 10 mesiacov. Súčasne mu boli zrušené výroky o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/48/2023 z 10.7.2023 a z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/97/2024 zo 7.5.2024.

Uvedeným rozsudkom sp. zn. KK-1T/5/2022 bol súhrnný trest uložený za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a za prečin výtržníctva, ktorých sa dopustil 17.6.2014, ďalej za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona spáchaného dňa 20.4.2023 voči jeho otcovi, a tiež za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona spáchaného dňa 5.5.2024 pod vplyvom alkoholu.

Uvedený súhrnný trest odňatia slobody odsúdený vykonáva od 12.9.2024 s tým, že mu do výkonu trestu boli započítané aj doby strávené vo väzbe od 20.4.2023 do 13.7.2023 vo veci sp. zn. 6T/48/2023, vo výkone trestu odňatia slobody od 13.7.2023 do 18.9.2023 vo veci 6T/48/2023, počas obmedzenia osobnej slobody od 5.5.2024 do 7.5.2024 vo veci sp. zn. 0T/97/2024 a vo výkone trestu odňatia slobody od 27.6.2024 do 12.9.2024 vo veci 0T/97/2024. Koniec teraz vykonávaného súhrnného trestu odňatia slobody má tak predpokladaný 27.1.2027.

Okresný súd náležitým spôsobom zisťoval, či sú v danom prípade splnené zákonom požadované podmienky pre to, aby mohol byť odsúdený podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a aj odcitoval ust. § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 a § 68 ods. 1 Tr. zákona, ktoré tieto podmienky upravujú.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona vyplýva, že osoba odsúdená za zločin môže byť súdom podmiennečne prepustená na slobodu po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený výkonom dvoch tretín súhrnného trestu odňatia slobody uloženého vo veci sp. zn. KK-1T/5/2022 dňa 27.1.2026 splnil formálnu podmienku týkajúcu sa možnosti podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Ako správne konštatuje okresný súd v napadnutom uznesení, uvedené nie je možné konštatovať aj ohľadom splnenia materiálnych podmienok, ktoré zákon požaduje pre možnosť podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky, prvou je, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, a druhou je, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Prvá materiálna podmienka sa viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod.

Plnenie druhej materiálnej podmienky súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Vychádzajúc z obsahu vykonaných dôkazov aj krajský súd v danom prípade dospel k záveru, že u odsúdeného A. B. uvedené materiálne podmienky splnené nie sú.

Odsúdený vo svojej sťažnosti namieta, že prvostupňový súd svoj záver o nesplnení materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody oprel len o jeho minulosť a predchádzajúce odsúdenia. S touto námietkou však nie je možné súhlasiť.

Z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že ak konajúce všeobecné súdy v súlade s účelom § 66 Trestného zákona pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie obsahlo analyzovali trestnú minulosť sťažovateľa a zároveň očakávanie toho, že v budúcnosti povedie riadny život, podmienky podmiennečného prepustenia odvodzovali od prítomnosti (teda od súčasného správania odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v ústave so stredným stupňom stráženia), ale v určitej miere aj retrospektívne, t. j. pohľadom na trestnú minulosť, okolnosti spáchania trestného činu (I. ÚS 348/2019), pričom skúmali efektívnosť vplyvu rodinného prostredia na sťažovateľa a prípadného jeho zamestnania sa, a tieto vyhodnotili ako nedostatočné, je takéto vyhodnotenie z ústavnoprávneho aspektu udržateľné a ústavný súd závery prijaté všeobecnými súdmi na základe takto vykonaného dokazovania nie je oprávnený prehodnocovať (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 136/2024 zo 7. marca 2024).

Z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR tiež vyplýva, že I. nie je konfliktom so zákazom dvojitého postihu (res iudicata) podľa čl. 50 ods. 5 ústavy, čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 2 ods. 8, § 11 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ak súd pri posudzovaní splnenia materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia spočívajúcej v možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, zohľadní recidívu (najmä úmyselnej a druhovo rovnorodej) trestnej činnosti, skorší výkon trestu (trestov) odňatia slobody, spáchanie ďalšieho trestného

činu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom, pôvodne podmiennečnom odsúdení alebo pri podmiennečnom prepustení týkajúcom sa trestu (jeho zvyšku), ktorý odsúdený vykonáva, alebo spáchanie trestného činu, za ktorý je odsúdený aktuálne vo výkone trestu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom podmiennečnom odsúdení alebo podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Ide totiž o skutočnosti, ktoré očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti nevyhnutne kauzálne (aj keď nie výlučne) podmieňujú. Neprípustná (podľa okolností prípadu až v rovine ústavnej neutržateľnosti) by bola len výlučná absolutizácia samotného (vykonávaného) odsúdenia (nemožno podmiennečne prepustiť len preto, lebo odsúdený spáchal to, za čo bol uznaný za vinného konkrétnym rozsudkom). II. Ak nie je v kontexte popísanom v predchádzajúcom bode splnená (v textuálnej chronológii druhá) zákonná podmienka možnosti vedenia riadneho života v budúcnosti, nie je v obsahovej spojitosti (prekrytí) splnená (bez ohľadu na dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody) ani prvá materiálna podmienka podmiennečného prepustenia (§ 66 Trestného zákona v návetí), a to v jej podstatnom, obsahovo vyúsťujúcom prvku „polepšenie“. Polepšenie možno preukázať, len ak je v čase rozhodovania súdu dostatočne podložená prognóza vedenia riadneho života odsúdeného v budúcnosti; správanie odsúdeného vo výkone trestu však môže k (pozitívnemu alebo negatívnemu) posúdeniu takej prognózy výrazne prispieť (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 511/2023 z 11. októbra 2023).

V predmetnej veci je potrebné zdôrazniť, že u odsúdeného A. B. nejde o prvý výkon trestu odňatia slobody a že len v krátkej dobe niekoľkých rokov už ide o tretiu žiadosť o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, pričom v skúšobných dobách predchádzajúcich dvoch podmiennečných prepustení očakávanie vedenia riadneho života vždy sklamal a opäť sa dopúšťal trestnej činnosti.

V priebehu rokov 2010 až 2024, teda v priebehu len 14-tich rokov, sa dopustil dňa 29.3.2010 zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov (§ 270 ods. 2 Tr. zákona), v roku 2011 a 2012 dvakrát prečinu krádeže, dňa 1.6.2014 prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, dňa 17.6.2014 jedným skutkom zločinu obmedzovania osobnej slobody (§ 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona) a prečinu nebezpečného vyhrážania (§ 360 ods. 1 Tr. zákona) a druhým skutkom aj prečinu výtržníctva (§ 364 ods. 1 Tr. zákona), dňa 20.4.2023 prečinu nebezpečného vyhrážania (§ 360 ods. 1, 2 Tr. zákona) a dňa 5.5.2024 opäť prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

Prvýkrát bol podmiennečne prepustený dňa 18.11.2022 uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/29/2022 z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/14/2012 z 24.10.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/17/2020 z 25.11.2020 pre zločin podľa § 270 ods. 2 Tr. zákona vo výmere 2 rokov. Skúšobná doba mu bola určená na 18 mesiacov, teda do 18.5.2024, no už 20.4.2023 spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona a dňa 5.5.2024 aj prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Podkladom pre podmiennečné prepustenie bolo aj kladné hodnotenie ÚVV a ÚVTOS C., podľa ktorého si svoje povinnosti plnil, konflikty nevyvolával, dodržiaval zásady slušného správania, zapájal sa do činnosti organizovaných personálom oddelenia, zúčastňoval sa na prednáškach s témou závislosti a nebol disciplinárne potrestaný, pričom vzhľadom na nízke riziko recidívy riaditeľ ÚVV a ÚVTOS odporučal jeho podmiennečné prepustenie. Počas výkonu udržiaval aj kontakt s rodičmi, navonok prejavoval ľútosť nad svojou trestnou činnosťou a vyjadril sa, že chce pracovať, viesť riadny život a že bude bývať u rodičov a pracovať v odbore stavebníctva. Ako bolo uvedené, napriek tomu v krátkej dobe opäť páchal trestnú činnosť.

Druhýkrát bol podmiennečne prepustený dňa 18.9.2023 uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 6PP/10/2023 z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/48/2023 z 10.7.2023 v trvaní 6 mesiacov za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona. Skúšobná doba mu bola určená na 2 roky, teda do 18.9.2025, no už dňa 5.5.2024 sa dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Aj v tomto prípade bolo podkladom pre podmiennečné prepustenie kladné hodnotenie ÚVV a ÚVTOS C., pričom vzhľadom na nízke riziko recidívy sa riaditeľ ÚVV a ÚVTOS pripojil k žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie. Prejavoval tiež ľútosť nad spáchaným trestným činom a tvrdil, že bude viesť riadny život a mať rodinu. Ako už bolo uvedené, aj v tomto prípade však v krátkej dobe opäť spáchal trestný čin.

Aj v predmetnej veci je hodnotenie odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS C., kde trest v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v podstate kladné. Vyplyva z neho, že vo výkone trestu odsúdený A. B. vystupoval na požadovanej úrovni, povinnosti odsúdeného si plnil a pokyny príslušníkov ZVJS rešpektoval. Zapájal sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti a v období od 2.12.2024 do 14.1.2025 bol pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom KD – Práca vo mzde. Kontakt s vonkajším prostredím udržiaval s primárnou rodinou formou korešpondencie a telefonovania. Disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol. Správanie odsúdeného však nebolo vždy na požadovanej úrovni, keď dňa 21.8.2025 bol u neho zaznamenaný nedostatok, týkajúci sa porušenia povinnosti zachovávať zásady slušného správania a nedovoleného nadväzovania kontaktov s inými osobami, pričom daný nedostatok bol vyriešený v kompetencii príslušného pedagóga. Podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti je u odsúdeného A. B. resocializačná prognóza menej priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti je kritický. Podľa riaditeľa ÚVV a ÚVTOS C. odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu a riaditeľ sa k žiadosti odsúdeného pripája.

Už len z uvedených skutočností je zrejmé, že zlepšenie správania ods. A. B. je len prispôbením sa výkonu trestu odňatia slobody za účelom dosiahnutia podmieneného prepustenia. V priebehu len necelých štyroch rokov ide už o jeho tretie konanie o podmienené prepustenie, keď počas výkonu trestu navonok prejavoval polepšenie, kritický postoj k svojej trestnej činnosti a snahu o vedenie riadneho rodinného a pracovného života, avšak vždy v krátkej dobe po podmienenom prepustení opäť páchal trestnú činnosť. Pokiaľ odsúdený namieta, že počas výkonu trestu sa zapájal do rôznych aktivít, tak je potrebné poukázať na to, že rovnako sa aj pri predchádzajúcich výkonoch trestu odsúdený zúčastňoval voľnočasových, vzdelávacích a športových aktivít a na prednáškach s témou závislosti. K jeho náprave to však nevedlo. Pri jeho náprave nebol efektívny ani vplyv rodinného prostredia, zabezpečené bývanie či sľuby prípadného jeho zamestnania sa.

Uvedené zistenie, že u odsúdeného nedošlo k polepšeniu potrebnému pre záver o možnom budúcom vedení riadneho života, badať aj z relatívnej pasivity odsúdeného počas výkonu trestu, keď nebol ani raz disciplinárne odmenený. Prehliadnuť nie je možné ani nedostatok zistený počas výkonu trestu, keď po vyše roku od začiatku výkonu dňa 21.8.2025 porušil zásady slušného správania a nedovoleného nadväzovania kontaktov s inými osobami. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti tento zistený nedostatok svedčí o tom, že doterajším výkonom trestu k dosiahnutiu účelu trestu nedošlo a je potrebné vo výchovnom pôsobení na odsúdeného výkonom trestu odňatia slobody naďalej pokračovať. Zodpovedá to aj hodnoteniu rizika recidívy trestnej činnosti, ktoré je u odsúdeného A. B. stredné, pričom jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá.

Z týchto skutočností je zrejmé, že od A. B. nie je možné očakávať, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Vzhľadom na uvedené musí aj krajský súd konštatovať, že záver okresného súdu v tom smere, že odsúdený nespĺňa zákonom požadované podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, je správny.

Krajský súd preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú jednomyseľne zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.